

Alojz Ihan: NOSEČA

Pred ogledalom strmiš le še v svoje oči.

V njihove spolzke zenice, ki se nenehno razpirajo

in zapirajo, ki utripajo kot polne krvi: črne,

tihe in nedoumljivo globoke. Pritiska te, ta globina, in medtem nekdo plava v tvojem trebuhu,

in te brez vprašanja preoblikuje kot mala, bela smrt, iz tvojih prsi dela neke druge prsi, iz tvojih

bokov neke druge boke, spreminja tvoje dihanje, tvoje misli, tudi sanje, mala, bela smrt. In raste, in

se skoraj razrašča, te zavzema, in kadar se ljubiš z moškim,

se bojiš, da ti kmalu ne bo ostalo ničesar od tebe,

ničesar, kar bi lahko dala kot ljubezen.

In bo obstajal samo še težak trebuh, ki ti bo zastiral pogled iz postelje skozi okno: mala bela smrt,

rasti, mala bela smrt!

Alojz Ihan: FILOZOF

Ne dovoliš mi v sobo, ko se oblačiš,

nitri v kopalnico, ko si češeš lase zvečer,

ko stojim zunaj pred vrati in v osvetljenem oknu gledam filozofa, ki se sklanja nad knjigami;

In začenjaj na tihem preklinjati in stiskati pesti,

filozof pa širi roke, kot da je vse izgubljeno,

.in potem se prismeješ ti, vsa nališpana in dišeča

in filozof ne sluti, da ga boš prehitela, da boš še danes plesala in pila vino,

še danes si ogrinjala mesečino čez gole rame

in se kot čarovnica dotikala stvari, da bi ozelenele. In ko bo filozof obupan odkimal z glavo,

bo polje že zdavnaj preorano in žito posejano, ves svet bo pognan v novo rast

in čeprav si bo filozof pulil lase,

bos ti hitrejša,

in že jutri mu bodo plezali otroci po košati bradi

in grizli piškote,

ki jih bodo prislužile njegove žalostne knjige

in vsak, ki jih bo bral, bo vedel, da ne more biti čisto res, .

ker si bila ti hitrejša

in ni več mogoče odčarati sveta.

VABILO

Prisrčno povabljeni na junijski odprti seminar našega Društva v petek, **14. junija ob 11.h** v prostorih **Združenje psihoterapevtov Slovenije na Grablovičevi 62 v Ljubljani.**

Začeli se bomo posvečati očetom.

Biološko 'postati oče' - pomeni mnogo manjšo telesno spremembo, prepletanje, vdor, predajo... kot 'postati mama'. Očetovstvo tako lahko izgleda manj požrtvovalno, manj obvezno, manj brezizhodno, deluje lahko kot prostovoljna izbira – oblike vpletenosti ali odsotnosti; kot 'pomoč' materi ali občutek izpostavljenosti njenim stalnim zahtevam, kritikam, obveznostim, izguba svobode, moškosti, izguba diade in občutka ljubezni, nastanek bolečega trikotnika, polnega bitk; ali kot (biološki) prestiž...

Očetovstvo pa na srečo vseh-očeta, mame in predvsem otroka- v sodobni družbi postaja povsem drugačno, kot je stereotipno bilo še nedavno. Ravno preko starševstva mnogi moški aktivno spreminjajo rigidno moškost v bolj sproščeno, bolj čustveno obarvano izmenjavo bližine, nege, medsebojnosti...

Ko se mu rodi otrok, moški-mladi oče, vstopi v posebno obdobje. Prisotnost novorojenčka, nemočnega bitja, sprememba, ki se je zgodila v njem samem, v njegovi partnerki in njunem odnosu, pomeni izrazit prelom v njegovem življenju. Čas prej in čas potem. Kot za njegovo partnerko je tudi zanj popolna novost. Je stanje, ki bi ga (z mislimi pri Winnicotu) lahko (po Monici Lanyado) poimenovali 'primarna očetovska preokupacija'.

Posvečali se bomo vtisu, spremembi, pomenu, ki ga rojstvo otroka naredi v umu in življenju moškega. Koliko je to podobno in koliko različno od stanja, ki se zgodi v materinem umu?

Monica Lanyado v 'A Question of Technique' zapiše, da 'parent-infant observation' podrobno spremlja mnoge primere očetov, ki ponujajo enako obliko holdinga, skrbi, nege in igre kot mama. Takšno očetovstvo je že od samega začetka mnogo bolj poglobljeno, širše od zgolj klasične moške vloge očeta, ki postavlja meje, nudi zatočišče. Tudi naše izkušnje so take.

Avtorica omenja, kar opažamo tudi v našem prostoru, da imajo (in si zares vzamejo) očetje, več časa za igro s svojimi malčki, kot matere! Očetova igrivost ima gotovo izreden vpliv na otroka (ne glede na njegov spol) in najbrž na njegovo doživljanje 'moškosti'.

Uvodne teze bova predstavili **Anita Prezelj in Breda Jelen Sobočan**. Vsi, ki smo že bili ali so v družinah, pa so povabljeni, da delijo svoje izkušnje, vinjete, spoznanja...

Odprti seminarji društva so namenjeni vzpostavitvi prostora za razpravo o pomenu zgodnjega razvoja za vseživljenjsko človeško izkušnjo, posameznika in za skupnost. Delo psihoterapevta je v mnogih komponentah preslikava dovolj dobrega starševanja.

Tisti, ki imajo priložnost v študijskem namenu spremljati zgodnji razvoj otroka v domačem okolju, vedo, koliko napora vložijo mladi starši v trud, da bi razumeli, kaj se dogaja v umu njihovega dojenčka. Ta stalna pripravljenost- razumeti to malo bitjece od znotraj, iz njegove kože, iz njegovih izkušenj- je eden od največjih naporov 'porodniškega dopusta'.

Naše delo z bolniki, ko poskušamo zares in od znotraj razumeti njihovo izkušnjo, terja podobno pripravljenost 'dati svoj um na razpolago drugemu bitju', ki se je znašlo v stanju potrebe po pomoči. Kot potrebuje podporo soljudi mama, ki nosi v svojem notranjem svetu malo dete, tako mi, ki opravljamo to zahtevno in odgovorno delo, potrebujemo srečevanja, kjer je mogoče pridobiti suport, izkušnje in znanje.

Prisrčno povabljeni!

Če vam ne bo povzročalo veliko nevšečnosti, bi vas zaradi organizacijskih razlogov prosili, da potrdite prisotnost na naš mail opazovanje.otroka@gmail.com. Seveda pa ste dobrodošli tudi brez predhodne prijave.

Seminar je brez finančnih obveznosti.

V imenu Društva:

Ljubljana, 1. junij 2019

Breda Jelen Sobočan in Urša Mrevlje

Kaj vse je oče

Tata je najprej tata
in sem jaz njegov sin.
Takrat odpreva vsa vrata
igrišč in trgovin.

Sicer je tata v službi
in hodi na delo vsak dan.
A meni pojejo ptički,
ker sem še ciciban.

Tata je važna oseba,
ker je velik, močan.
Vendar ga, kadar je treba,
premagam, četudi sam.

Včasih piše čudne račune
in kot računar je strog.
Takrat me nič ne razume
in kar tako pošlje v kot.

Mama mu pravi tata
in srček, a včasih slon.
A meni je najbolj všeč tata,
ko je moj bojni konj.

(Tone Pavček)